

temaga laeva jäänd, hädalistele api, kes üksna hukka minemas oliwad. Et keiser ihe ka senna api jõudis, ise nõu ja jõuga neile abi oli, andis kõige teistele nut julguist ja wahwuist, ja waatle, natuke oja pärast oliwad õnnetumad ja siiski õnnelikud madrused ja soldatid peastetud.

Wäga suure auu ja tänu wäärt oli seesinane töö, aga väge furb lugu jõudis selle järele. Keisril peastja hädaliste surmast peastmiseks oli oma elu ja terviist ära ohverdand. Ta oli kangesse ihe ka töös olnud, ennast higistand, märjaks saand ja külmvetand, mis endist töwe tagasi tõi: ei aitnud enam mingi arstimine, waid juur walitseja lõppetas õnsaste oma elu 27. Jaanuarikuu päewal 1725 aastal. Tema oli wanaks saanud 63 aastat.

Selle ära peastmise töö mälestusseks tänava aasta 30. Mail ees tähendud Peetri I. sündimise päewal, mil meie lin fest pidust ja pühitsufest palju osa wöttis, seisis Tallinna Raekoja ees üts juur pilt, mis läbi päästab wõi panorama, fus kõige selle aja palju rahvast waatmas käisid, mis öösel veel seda senamini wälja paistis. Seda piltri ehk panorama oli meie gymnasiumi foosilõppetaja A. Sprengel wäga senaste teind.

2. Gooduse õppetus.

Israeli rahval oli ford üks tarf tooli õppetaja, kelle nimi Hillel. Üks tema õppi poisteist, Saboth nimi, ei tahtnud hästi õppida, waid oli ennast laisfuse käte annud. Hillel oli wäga mures tema pärast, pidas ja katkus kõik head nõud ära, teda parandada. Wümnaks wiis ta teda linnast wälja Hinnoni orgu, mis Jerusalemma linna taga, üks sant ja innetu koht, kuhu kõik linna roojad, raiped ja raijad viidi, fus seisav wesi, täis ussa ja mattafaid ja maa nagu roppu kõnsaga kaetud, mis kõik pahaste haises, ja seda Juuda rahwas põrgulis hiiuidis.

Kui naad senna orgu tuliwad, sõi Hillel oma keppi poissi ete maha ja ütles: „Siin tahame oma tee läigist puhata.“ Pois aga pani imeks ja ütles: „Kuida, armas õppetaja, siin iluta lohtas ja mäda paikas, fus nii sugune paha, fui sihwitne hais, auur ja õhk igal pool on?“ — „Sul on õigus, poeg, vastas õppetaja. Nõnda kui see org Hinnon näha, on iga laiss inimene seest-pidi. Ütle, kes tahaks tema ligi olla?“

Siis wiis Hillel poissi tühja wälja peale, fus ohakad ja muud selle sarnatsed õied kaswasid, mis kõik head wilja ja rohtu ära lämmatand. Seal lasi ennast Hillel keppi najale ja ütles: „Waata, see pöld on wäga hea maa, kõik sugu kasuliku ja head wilja fandma, aga ta on unaruse jäätud ja mite hästi haritud saanud, ja see pärast kannab